

[Nielsen-Man.]

deres på samleband, uden at nogen skal spørges. Jeg er i og for sig absolut tilhænger af en hurtig administration og ekspedition. Men hvis det bliver sådan, at ekspeditionen ikke er rigtig, vil det være bedre at sikre sig, og jeg har været præsenteret for tilfælde, som jeg synes råber til himlen, og disse tilfælde, som jeg ikke her skal fremdrage, får mig til at gå så stærkt ind for dette spørgsmål. Jeg tror, at der måtte kunne nås et godt samarbejde mellem matrikeldirektorat, landbrugsministerium, statens jordlovsudvalg og husmandsbrugskommissionen, så at vi kan få en ordning, som er tilfredsstillende for alle parter.

Korsgaard: Efter den indgående omtale, venstres ordfører, det ærede medlem hr. Nielsen-Man har givet de to lovforslag, skal jeg fatte mig i yderste korthed og kun beskæftige mig med et enkelt punkt, som også den ærede ordfører for venstre var inde på, nemlig det i 1948 fastsatte grundbeløb på 35 000 kr.

Såvidt jeg husker, var alle partier dengang enig om, at de ejendomme, der lå under dette grundbeløb på 35 000 kr., skulle være fri for forkøbsretten, og man var tillige enig om, at de også i tiden fremover skulle være fri for forkøbsretten. Det, der sker nu, er, såvidt jeg forstår, at der måske er nogle af ejendommene, der sættes op og kommer med ind under forkøbsretten, medens der til gengæld er andre, der bliver fri. Det er imidlertid ikke det eneste punkt, på hvilket de nu foreslåede bestemmelser kan komme til at spille en rolle. Såvidt jeg husker, er det også sådan efter loven af 1948, at en godsejer har lov til at overdrage to store gårde og alle de små gårde han har under 35 000 kr.s grundbeløb. Nu ved jeg ikke, hvor mange sådanne små gårde der findes under godserne, men hvis en eller anden godsejer har givet sig til at forbedre jord tilhørende en af de små gårde sådan, at grundbeløbet derved er kommet op ikke alene over de 35 000 kr., men også over det beløb man nu fastsætter — vel omkring 40 000 kr. —, så mener jeg, at han med god grund kan sige, at der overfor ham bliver begået en uretfærdighed.

Jeg vil gerne høre den højtærede landbrugsminister redegøre for netop dette spørgsmål, men jeg kan forøvrigt trods disse betænkeligheder tilsige mit partis støtte til en velvillig behandling af lovforslaget. ■

Oluf Johansen: De to lovforslag, som vi behandler her, har jo fået en meget grundig

behandling i folketinget. Gennem de ændringer, der foreslås i den nu bestående lovgivning, er der efter min opfattelse sket en forbedring. Jeg har derfor ikke meget at tilføje.

Behandlingen af forslaget har i høj grad drejet sig om forskellige administrationsspørgsmål. I folketingets betænkning siges der, at

„udvalget har drøftet spørgsmålet om en forenkling af administrationen, hvorved flere af sagerne finder deres afgørelse i jordlovsudvalget, så disse i mindst muligt omfang får en dobbeltbehandling, både i jordlovsudvalget og i landbrugsministeriet“.

Og det fastslås, at ministeren har erklæret sig enig heri. Man må opfatte dette således, at de her fremsatte ønsker vil blive imødekommet.

Jeg skal derfor ikke uddybe den kritik og de ønsker om ændringer, der med kritikken som baggrund har en ikke ringe tilslutning og ofte har givet rigsdagsmænd og andre, som har forbindelse med sagernes udvikling, deres stadige gang i både jordlovsudvalg, landbrugsministerium og finansministerium. Har man taget kritikken til følge og lovet, at de fremsatte ønsker skal blive imødekommet, så må vi jo tro på ærlig vilje til at nå den forenkling, der så stærkt ønskes, og som altså nu, efter hvad jeg forstår, vil komme.

Jeg har et spørgsmål at rette til den højtærede landbrugsminister. Jeg kan gøre det så meget kortere, som det ærede medlem hr. Wittrup allerede har været inde på det i sin ordførertale. Det ærede medlem spurgte, om ikke der var mulighed for, at arbejderhuse kunne lægges til grund for nyoprettede statshuse. Jeg henleder opmærksomheden på, at det er et spørgsmål, der gennem meget lang tid har været drøftet forskellige steder. Jeg rejste spørgsmålet for flere år siden overfor den daværende landbrugsminister, hr. Bording, og jeg har rejst spørgsmålet gentagne gange i de udvalg, der har været nedsat til behandling af vor jordlovgivning. I det udvalg, der nu har siddet og arbejdet med loven om oprettelse af mindre landbrug, har jeg bragt spørgsmålet frem, og jeg har vel lov at sige, at der er almindelig forståelse for tanken. Jeg har derfor en begrundet formodning om, at det udvalg, som jeg nu forstår vil blive nedsat, vil tage sagen op — det ærede medlem hr. Nielsen-Man tog med sit ønske om udvalgsbehandling kun sigte på lovforslaget om landbrugsejendomme, men jeg vil anse det for formålstjenligt, at dette udvalg også